

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 25. ledna 2021 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Čestmíra Dudy a soudců JUDr. Danuše Teschlerové a Mgr. Miroslava Vrbaty o **odvoláních obžalovaných K. S., P. S. a státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Bruntále proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 11. 6. 2019 č. j. 66 T 81/2017-623

takto:

1.

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného P. S. napadený rozsudek **ohledně tohoto obžalovaného zrušuje** v celém rozsahu.

S přihlédnutím k ustanovení § 259 odstavec 3 písmeno b) trestního řádu se **nově** rozhoduje takto:

Obžalovaný

P. S., narozený XXX v XXX, bytem XXX, t. č. XXX,

je vinen, že

dne 9. 1. 2016 v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554,

jako aktivní myslivec a člen Mysliveckého spolku Mezina – les,

ačkoli si byl vědom faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov, přičemž J. K. v pozici hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les před zahájením společného lovu vysvětlil všem účastníkům, že lov bude probíhat právě výše uvedeným způsobem,

po skončení společného lovu, kterého se zúčastnil jako vedoucí honců, vyvrhnul na sváznici samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, kterého neoprávněně ulovila blíže nezjištěná osoba, a naložil jej spolu s dalšími osobami do vozidla B. K.,

a po té, co hospodář Mysliveckého spolku Mezina – les J. K. vyhověl žádosti P. S. na odkoupení samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák, kterého ulovila K. S. v průběhu společného lovu, tak během převážení obou ulovených samců jelena evropského

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák a osmerák vozidlem B. K., ve svém bydlišti P. S. nechal složit samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák, ačkoliv věděl, že byl uloven neoprávněně,

tedy

přechovával a na sebe převedl neoprávněně ulovenou zvěř v hodnotě nikoli nepatrné,

čímž spáchal

přechin pytláctví podle § 304 odstavec 1 trestního zákoníku,

zato se odsuzuje:

Podle § 304 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 1 (jednoho) měsíce.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 1 (jednoho) roku.**

2.

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalované K. S. a státního zástupce ve vztahu k obžalovaným K. S. a P. S. **zamítají.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byli uznáni, a to obžalovaní K. S., P. S., J. R. a R. J. přechinem pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku a J. K. přechinem pytláctví podle § 304 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, kterých podle skutkových zjištění soudu I. stupně se měli dopustit tím, že ad I)

Obžalovaní K. S., P. S., J. K., J. R. a R. J.

- dne 9. 1. 2016 kolem 14.30 hodin v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako dlouholetí aktivní myslivci a členové mysliveckých spolků, P. S. a J. K. navíc jako osoby odborně způsobilé k výkonu funkce mysliveckého hospodáře, nedbali podle § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“) zákazu lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého, ačkoli si byli vědomi faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov, přičemž J. K. v pozici hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les vysvětlil všem účastníkům, že lov bude probíhat právě výše uvedeným způsobem,

následně v průběhu lovu, prováděného výše popsáním způsobem, v rozporu s § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb., K. S. ulovila samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, na základě svolení J. K. jej pak P. S. odkoupil a poté odvezl vozidlem B. K. do Moravskoslezského Kočova, a to společně s dalším samcem jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, kterého na tomtéž lovu ulovil J. R., který navíc ani v rámci dotčeného lovu nedisponoval individuální povolenkou k lovu, ani nebyl zapsán na hromadné povolenky k lovu a daného lovu se tak v pozici střelce prakticky ani nebyl oprávněn účastnit, přičemž zvěřinu z takto uloveného jelena si

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

na základě svolení J. K. J. R. odkoupil, R. J. pak ulovil samce jelena evropského s parožíem ve vývojovém stadiu tzv. špičák v hodnotě nejméně 29 300 Kč,

to vše za situace, kdy J. K. byl v postavení hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les a ve smyslu ustanovení § 35 odst. 4 písm. f) zákona č. 449/2001 Sb. vedl výše uvedený lov a navíc byl podle § 35 odst. 5 písm. h) zákona č. 449/2001 Sb. osobou povinnou provádět a zajišťovat opatření na ochranu zvěře, přičemž k odlovu samců kusů jelena evropského na obdobném způsobu lovu neměl Myslivecký spolek Mezina – les udělenou příslušnou výjimku, i přesto J. K., kromě toho, že za Myslivecký spolek Mezina – les převedl s vědomím, že byly odloveny nezákonně, výše popsaným způsobem odlovené kusy jelena evropského na P. S. a J. R., skutečnost, že tyto kusy jelení zvěře byly odloveny nezákonným způsobem, nijak neřešil, ani tuto skutečnost nesignalizoval příslušným orgánům, naopak za odlov uvedených kusů jmenovaným osobám gratuloval a na příslušný orgán následně odeslal informace o lovu, které neodpovídaly skutečnosti.

Obžalovaní K. S., J. R., R. J. byli odsouzeni podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíců. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovaným výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku. Obžalovaný J. K. byl odsouzen jednak podle § 304 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku a 6 měsíců, jednak podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce mysliveckého hospodáře, jakož i v zákazu výkonu funkce jakýchkoliv orgánů mysliveckých spolků na dobu v trvání 3 roků. Obžalovaný P. S. byl odsouzen podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 1 měsíce, podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku.

Naproti tomu v bodě ad II) podle § 226 písm. b) tr. ř. obžalovaný M. D. byl zproštěn obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 19. 5. 2017 sp. zn. 1 ZT 23/2017, která mu kladla za vinu, že

- dne 9. 1. 2016 kolem 14.30 hodin v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako dlouholetý aktivní myslivec a člen mysliveckého spolku nedbal podle § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“) zákazu lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého, ačkoli si byl vědom faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov,

poté co R. J. ulovil samce jelena evropského s parožíem ve vývojovém stadiu tzv. špičák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, tohoto společně s M. D. odvezli na pokyn J. K. do bydliště M. D. ve Valšově, čímž měl spáchat přečin pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku.

2. V zákonné lhůtě napadli rozsudek soudu I. stupně odvoláními obžalovaní K. S., P. S., J. K., J. R., R. J., kteří odvolání podali do výroku o vině a v návaznosti do výroku o trestu, a státní zástupce, který odvolání podal v neprospěch všech obžalovaných.
3. O těchto odvoláních bylo již rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2019 č.j. 5 To 346/2019 – 696 tak, že

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. ř. se z podnětu odvolání obžalovaných K. S., P. S., J. K., J. R., R. J. a státního zástupce napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu.

S přihlédnutím k ustanovení § 259 odst. 3 písm. b) tr. ř. se nově rozhoduje takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

I. Obžalovaný P. S. byl uznán je vinným,

že dne 9. 1. 2016 v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako aktivní myslivec a člen Mysliveckého spolku Mezina – les, ačkoli si byl vědom faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov, přičemž J. K. v pozici hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les před zahájením společného lovu vysvětlil všem účastníkům, že lov bude probíhat právě výše uvedeným způsobem, po skončení společného lovu, kterého se zúčastnil jako vedoucí honců, P. S. vyvrhnul na sváznici samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, kterého ulovila blíže nezjištěná osoba, a naložil jej spolu s dalšími osobami do vozidla B. K., a po té, co hospodář Mysliveckého spolku Mezina – les J. K. vyhověl žádosti P. S. na odkoupení samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák, kterého ulovila K. S. v průběhu společného lovu, tak během převážení obou ulovených samců jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák a osmerák vozidlem B. K., ve svém bydlišti P. S. nechal složit samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák, ačkoliv věděl, že byl uloven neoprávněně,

čímž spáchal přečin pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku, a za to by odsouzen jednak podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let, jednak podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu práva lovit na dobu 3 let.

II. Podle § 222 odst. 2 tr. ř. byla věc obžalované K. S. pro skutek, že dne 9. 1. 2016 kolem 14.30 hodin v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako aktivní myslivec a členka Mysliveckého spolku Mezina – les, ačkoli si byla vědoma faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov, přičemž J. K. v pozici hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les vysvětlil všem účastníkům, že lov bude probíhat právě výše uvedeným způsobem, nedbala podle § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti zákazu lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého, a v průběhu lovu, prováděného výše popsáním způsobem, v rozporu s § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb., K. S. ulovila samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, postoupena Městskému úřadu v Bruntále, odboru životního prostředí, silničního hospodářství a zemědělství, kterým by tento zažalovaný skutek obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 19. 5. 2017 sp. zn. 1 ZT 23/2017 mohl být posouzen jako přešůpek, o němž je tento orgán příslušný rozhodovat.

III. Naproti tomu se podle § 226 písm. a) tr. ř. obžalovaní 1. J. K., 2. J. R., 3. R. J., a 4. M. D. byli zproštěni obžaloby Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 19. 5. 2017 sp. zn. 1 ZT 23/2017, pro skutek

jímž měli spáchat, obžalovaný J. K. přečin pytláctví podle § 304 odst. 1, odst. 2 písm. c) tre. zákoníku, a obžalovaní J. R., R. J. a M. D. přečin pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni.

Usnesením Nejvyššího soudu ze dne 24. 9. 2020 č. j. Tdo 340/2020-762 bylo rozhodnuto tak, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

I. Podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. se z podnětu dovolání obviněného P. S. zrušuje rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2019, sp. zn. 5 To 346/2019, a to pod bodem I., tedy v části týkající se tohoto obviněného, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

II. Podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 tr.ř. se z podnětu dovolání nejvyššího státního zástupce zrušuje rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 10. 2019, sp. zn. 5 To 346/2019, a to pod bodem II. týkající se obviněné K. S. jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

III. Podle § 265l odst. 1 tr. ř. se Krajskému soudu v Ostravě přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud v bodě 58. konstatoval, že rozsudkem krajského soudu ze dne 7. 10. 2019 byla stabilizována skutková zjištění. Nejvyšší soud se v bodě 59 neztotožnil s právními závěry odvolacího soudu, který jednání obžalovaného K. S. pro absenci naplnění znaku „neoprávněně“ a tím nenaplnění objektivní stránky skutkové podstaty přečinu pytláctví dle § 304 odst. 1 tr. zákoníku neposoudil jako trestný čin, ale s (právním) názorem, že by tento skutek mohl být posouzen jako přestupek, věc postoupil příslušnému správnímu orgánu, což následně blíže pod body 60-77 rozvedl se závěrem v bodě 78, že pokud obžalovaná K. S. jako účastnice společného lovu, která splnila všechny podmínky podle § 46 odst. 1 zák. o myslivosti, ulovila v rozporu s výslovným zákazem obsaženým v § 45 odst. 1 písm. u) zák. o myslivosti samce jelena evropského ve vývojovém stádiu tzv. šesterák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, učinila tak nad rámec povoleného rozsahu lovu zvěře. Za tohoto stavu pak lze obžalované přičítat odpovědnost za „neoprávněný“ lov zvěře ve smyslu ust. § 304 odst. 1 tr. zákoníku.

Dle Nejvyššího soudu uvedený postoj k výkladu znaku „neoprávněně“ loví zvěř, lze logicky bez dalšího vztáhnout i na trestní odpovědnost obžalovaného P. S., kterému lze na straně jedné dát za pravdu v tom, že dle popisu skutku věděl pouze o těch skutečnostech, které definují společný lov a že z popisu skutku již nevyplývá, zda lovec, který daného jelena ulovil, disponoval náležitostmi podle § 46 zák. o myslivosti (bod 79). Na druhé straně však podle názoru Nejvyššího soudu lze vycházet z toho, že i když byl jelen osmerák uloven jiným účastníkem společného lovu s příslušnou povolenkou, co je pravděpodobné, učinila tak tato osoba v rozporu s výslovným zákazem obsaženým v § 45 odst. 1 písm. u) zák. o myslivosti, tj. nad rámec povoleného rozsahu lovu zvěře, a šlo tedy neoprávněný lov zvěře ve smyslu skutkové podstaty přečinu pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku, neboť existence uvedeného zákazu obžalovanému P. S. jako aktivnímu myslivci musela být známa. Pokud tedy s předmětným jelenem osmerákem nakládal způsobem popsáním v tzv. skutkové větě, tak přechovával a na sebe vědomě převedl neoprávněně ulovenou zvěř a jeho jednání pak naplnilo všechny znaky přečinu pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku (bod 80).

Nejvyšší soud vyslovil právní názor, že jednání obžalovaného P. S. vykazuje nižší míru společenské škodlivosti v konfrontaci s jednáním obžalované K. S., která předmětného dne ulovila zvěř, zatímco obžalovaný P. S. „toliko“ přechovával a na sebe převedl neoprávněně ulovenou zvěř v hodnotě nikoli nepatrné, tak i v rámci společenské škodlivosti jiných trestných činů pytláctví.

Pokud v bodě 80 je Nejvyšším soudem uváděno, že lze vycházet z toho, že i když byl jelen osmerák uloven jiným účastníkem společného lovu s příslušnou povolenkou, a považuje to za pravděpodobné, tak krajský soud k tomu poznamenává, že střelec tohoto kusu není znám, nebyl ani zjišťován, dokonce hospodář mysliveckého spolu o odstřelu tohoto kusu se ani nedověděl. V této souvislosti lze poukázat na výpověď svědka B. K., že obžalovaný P. S. byl dostřelovat jelena osmeráka, tedy toho jelena, kterého obžalovaný vyvrhnul na svážnici, kterého spolu s dalšími osobami naložili do auta svědka K., a kterého odvezli obžalovanému P. S.. Pokud by

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

jelena osmeráka zastřelil jiný účastník společného lovu s příslušnou povolenou, nebyl patrný důvod, aby jej vyvrhнул právě obžalovaný P. S., jak bylo prokázáno, neboť tato výsada a povinnost náleží střelci, ani k tomu, aby střelec s povolenou při skončení lovu, ani později, neoznámil střelení tohoto jelena, a naopak připustil, že s tímto jelenem, počínaje vyvrhnutím, konče jeho odvezením včetně trofeje, manipuloval obžalovaný P. S.. Že to byl obžalovaný P. S., kdo střelil tohoto jelena, však prokázáno nebylo. Je však nepochybné, že tento obžalovaný věděl, že jelen osmerák byl uloven neoprávněně v intencích ust. § 45 odst. 1 písm. u) zák. o myslivosti, jak je na to poukázáno Nejvyšším soudem.

Z výsledků dokazování provedeného soudem I. stupně a doplněného odvolacím soudem bez důvodných pochybností bylo prokázáno, že v průběhu společného lovu dne 9. 1. 2016 v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les byli v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. u) zák. č. 449/2001 Sb., o myslivosti, uloveni dva samci jelena evropského s parožím ve vývojovém stádiu šesteráka, kterého střelila obžalovaná K. S. (a za jeho ulovení byla na výřadu slavnostně dekorována) a ve vývojovém stádiu osmeráka uloveného během společného lovu blíže nezjištěnou osobou, kterého vyvrhl na svážnici obžalovaný P. S. a společně s dalšími naložil do vozidla B. K.. Je nepochybné, že obžalovaný P. S. se po skončení společného lovu dne 9. 1. 2016 a i následně snažil zakrýt, že v jeho rámci byl uloven další samec jelena evropského tzv. osmerák tím, že tvrdil svědku B. K., že byl střelen jeho tehdejší manželkou K. S., a že po dohodě s mysliveckým hospodářem K. jej odkoupil, a nechal jej složit u něj doma, a tím, že nesdělil nikomu dalšímu, včetně mysliveckému hospodáři obžalovanému K., že byl uloven. Bez důvodných pochybností bylo prokázáno, že na sebe převedl tuto neoprávněně ulovenou zvěř.

Odvolací soud je vázán právním názorem Nejvyššího soudu prezentovaným v bodě 86, že jednání obžalovaného P. S. vykazuje nižší míru společenské škodlivosti v konfrontaci s jednáním obžalované K. S., která předmětného dne ulovila zvěř, zatímco obžalovaný P. S. „toliko“ přechovával a na sebe převedl neoprávněně ulovenou zvěř v hodnotě nikoli nepatrné, tak i v rámci společenské škodlivosti jiných trestných činů pytláctví. Míru společenské škodlivosti jednání obžalovaného P. S. nelze posuzovat pouze z hlediska té části vytykaného jednání, které spočívalo ve složení neoprávněně uloveného osmeráka ve svém bydlišti namísto odkoupeného šesteráka uloveného jeho manželkou. Míra společenské škodlivosti jednání tohoto obžalovaného je v daném případě zvyšována tím, že po skončení společného lovu i následně nesdělil nikomu, zejména mysliveckému hospodáři K., že byl uloven další jelen, snažil se tuto skutečnost zatajit, když např. svědku K. tvrdil, že jde o jelena uloveného jeho manželkou, a umožnil tak, že mysliveckému spolku Mezina – Les, jehož byl aktivním členem, bylo jeho ulovení zatajeno. Dle odvolacího soudu míra společenské škodlivosti jednání obžalovaného P. S. ve smyslu ust. § 12 odst. 2 tr. zákoníku je natolik vysoká, že nepostačuje v daném případě uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

Odvolací soud proto k odvolání obžalovaného P. S. v napadeném rozsudku zrušil odsuzující část týkající se tohoto obžalovaného. S přihlédnutím k ustanovení § 259 odst. 3 písm. b) tr. ř. nově rozhodl tak, že obžalovaného P. S. uznal vinným skutkem upraveným v intencích shora rozvedených, tedy, že dne 9. 1. 2016 v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako aktivní myslivec a člen Mysliveckého spolku Mezina – les, ačkoli si byl vědom faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov, přičemž J. K. v pozici hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les před zahájením společného lovu vysvětlil všem účastníkům, že lov bude probíhat právě výše uvedeným způsobem, po skončení společného lovu, kterého se zúčastnil jako vedoucí honců, P. S. vyvrhнул na svážnici samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák v hodnotě nejméně 29 300 Kč, kterého ulovila blíže nezjištěná osoba, a naložil jej spolu s dalšími osobami do vozidla B. K., a po té, co hospodář Mysliveckého spolku Mezina – les J. K. vyhověl žádosti P. S. na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

odkoupení samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák, kterého ulovila K. S. v průběhu společného lovu, tak během převážení obou ulovených samic jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. šesterák a osmerák vozidlem B. K., ve svém bydlišti P. S. nechal složit samce jelena evropského s parožím ve vývojovém stadiu tzv. osmerák, ačkoliv věděl, že byl uloven neoprávněně. Toto jednání bylo posouzeno jako přečin pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný P. S. přechovával a na sebe převedl neoprávněně ulovenou zvěř v hodnotě nikoliv malé.

Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře odvolací soud vycházel především z ust. § 38 a § 39 tr. zákoníku. Obžalovanému P. S. polehčovalo, že do spáchání projednávané trestné činnosti vedl řádný život, když v opise rejstříku trestů nemá žádný záznam, k jeho osobě nebyly zjištěny žádné negativní poznatky. S přihlédnutím k závaznému právnímu názoru Nejvyššího soudu ohledně míry škodlivosti jednání obžalovaného P. S. ve srovnání s mírou škodlivosti jednání spoluobžalované K. S., odvolací soud nově tomuto obžalovanému uložil trest odnětí svobody ve stejné výměře, jak mu byl uložen napadeným rozsudkem, a to v trvání 1 měsíce, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 1 roku.

Odvolací soud vázán právním názorem Nejvyššího soudu, se kterým se zcela ztotožnil, pokud jde o výklad znaku „neoprávněně loví zvěř“, neshledal námitky odvolání obžalované K. S. zaměřené především do právní kvalifikace jednání za opodstatněné. Jednání obžalované K. S., že dne 9. 1. 2016 kolem 14.30 hodin v honitbě č. XXX Mezina, okres Bruntál, pronajaté Mysliveckým spolkem Mezina – les, IČ: 48771554, jako aktivní myslivec a členka Mysliveckého spolku Mezina – les, ačkoli si byla vědoma faktického rozdělení účastníků na lovce a honce, kdy lovci byli rozmístěni na hranicích leče a honci s loveckými psy procházeli v pravidelných rozestupech lečí, zatímco vyháněli zvěř vstříc lovcům, což je charakteristické pro společný lov, přičemž J. K. v pozici hospodáře Mysliveckého spolku Mezina – les vysvětlil všem účastníkům, že lov bude probíhat právě výše uvedeným způsobem, nedbala podle § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti zákazu lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého, a v průběhu lovu, prováděného výše popsáním způsobem, v rozporu s § 45 odst. 1 písm. u) zákona č. 449/2001 Sb., K. S. ulovila samce jelena evropského v hodnotě nejméně 29 300 Kč, bylo soudem I. stupně správně po právní stránce posouzeno jako přečin pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku, neboť neoprávněně lovila zvěř v hodnotě nikoli nepatrné. Námitky odvolání obžalované K. S. zaměřené do právní kvalifikace jednání bylo shledáno nedůvodné.

Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře soud I. stupně ve vztahu k obžalované K. S. správně vycházel z ust. § 38 a § 39 tr. zákoníku. Obžalované K. S. polehčovalo, že do spáchání projednávané trestné činnosti vedla řádný život, když dosud soudně trestána nebyla, k její osobě nebyly zjištěny negativní poznatky. Soudem I. stupně uložený trest odnětí svobody v trvání 2 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku, je trest přiměřený, který odpovídá povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, poměrům obžalované a možností její nápravy.

Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu I. stupně ve vztahu k obžalovaným P. S. a K. S., že účelu trestu u těchto obžalovaných bude dosaženo podmíněně odloženým trestem odnětí svobody. V důsledku tohoto odsouzení oba obžalovaní přijdou o zbrojní průkazy. I dle odvolacího soudu s ohledem na povahu spáchané trestné činnosti a její míru společenské škodlivosti není zapotřebí, aby těmto obžalovaným byla zamezena další činnosti na úseku myslivosti trestem zákazu činnosti, jehož uložení se domáhal státní zástupce.

Z výše rozvedených důvodů odvolací soud odvolání obžalované K. S. a státního zástupce ve vztahu k obžalovaným K. S. a P. S. jako nedůvodná zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.
Dovolání mohou podat
 - a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
 - b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1, písmen a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 25. 1. 2021

JUDr. Čestmír Duda v. r.
předseda senátu